

Зиновія СЛУЖИНСЬКА

**СОФІЯ ОКУНЕВСЬКА — ПЕРША ЛІКАРКА-УКРАЇНКА
В ГАЛИЧИНІ**

... Обличчя гармонійне, привабливе, класичні риси, приємне, жіноче, водночас зосереджене, організоване, погляд розумний, без будь-якого кокетства — це Софія Окуневська.

За фахом була лікарем-гінекологом. Працювала у Львові та інших містах Галичини. Львів був майже рідний, бо тут закінчила гімназію 1887 року. Народилася 12 травня 1865 р. у Сторожинці, на Буковині, у родині повітового лікаря Дмитра Окуневського. 1865 року виїхала зі Львова на студювання медицини до Швейцарії. 1884 року закінчила медичний факультет, практикувала спочатку в Цюріху, згодом у Чехії, у Франтішкових лазнях, потім — у Львові. Брала участь в заснуванні Української народної лікарни. Її безкоштовна праця в лікарні викликала пошану і любов. Перша лікарка-українка в Галичині.

Крім літературної і фахової лікарської діяльності, працювала в Лікарській комісії, що була першою організацією українських лікарів. Активно допомагала Євгенові Озаркевичу у виданні медичного журналу „Здоровле“, а також у складанні словника української медичної термінології. 15 лютого 1898 р. брала участь в першому засіданні Лікарської комісії. Друкувала свої праці українською мовою і виступала з доповідями.

Була дуже добре обізнана з європейською літературою, зокрема зі скандинавською та англійською, знала багато чужоземних мов. Чудово грала на фортепіяно. Спілкувалася, навіть приятелювала з Ольгою Кобилянською, про що Уляна Кравченко писала у своїх спогадах. Під впливом Наталії Кобринської, яка була її першою учителькою музики й літератури, пробувала силу свого пера, опублікувала кілька оповідань, наукових розвідок. Своім прізвищем не підписувалася, під псевдонімом „Єрина“ написала працю „Родинна неволя жінок у піснях і обрядах весільних“. Її оповідання надруковані в альманаху „Перший вінок“, найвідоміше „Пісок! Пісок!“, а наукова праця „Вплив температури на осмотичний тиск еритроцитів“ неодноразово перевидавалася.

Одружена була з доктором В'ячеславом Морачевським, згодом ректором Академії ветеринарних наук у Львові. Виховала сина Юрія Морачевського (1896—1935), який став українським ученим, філологом, юристом. Померла 1926 року.